

[Fuglsang.]

gik imod, og dette gjorde han med den Begrundelse, som findes i Tidenden Sp. 3901, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere et Par Linier af:

„Det, der for mig er det afgørende i dette Forhold, er, at man kommer til at staa frit overfor den tilfældige Beruselse og den deraf følgende tilfældige Forseelse, og her synes jeg, at saa længe Samfundet tolererer Alkoholtrafikken og Alkoholdnydelsen officielt, i Selskabslivet, i Privatlivet, skal man være noget varsom med at foreskrive absolut øget Strafskyldighed ved Begaaelse af en Forseelse i Beruselse.“

Jeg er i høj Grad uenig med det ærede Medlem i, at Domstolene her skal være frit stillede. Vi er jo enige om, at man bør tilstræbe at hindre — saa vidt som det overhovedet er muligt at finde Midler derimod —, at paavirkede Chauffører gør vore Landeveje usikre, og derfor ønsker jeg ikke, at Domstolene skal være frit stillede overfor den tilfældige Forseelse under en tilfældig Beruselse, og jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen burde have støttet det nævnte Ændringsforslag, hvis Vedtagelse vilde have fremmet Ædrueligheden paa vore Landeveje; saa havde der været mere Konsekvens i hans Stilling til de forskellige Tider.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Kristiansen: Til det ærede Medlem Hr. Fuglsang skal jeg sige, at der er god Konsekvens og god Samklang mellem mine Udtalelser ved Behandlingen af Straffelovforslaget og nu. Det, jeg sagde i min Tale nu for et Øjeblik siden, var, at jeg personlig ikke skal stille Krav om strengere Straffebestemmelser, men jeg vil gøre opmærksom paa, at Befolkningen som Helhed stiller meget vidtgaende Fordringer. Personlig er jeg vedblivende af den Opfattelse, jeg var den Gang, at saa længe Samfundet tolererer Alkoholtrafikken — som omtalt i det, det ærede Medlem Hr. Fuglsang læste op —, maa der være en Ventil, som man kan slippe igennem med Hensyn til formildende Omstændigheder. Der er ingen Uoverensstemmelse mellem min Stilling den Gang og nu, paa ingen Maade.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Knud Hansen med Hensyn til Hastighedsbestemmelserne, at naturligvis er det rigtigt, at naar saadanne purunge Mennesker, som daarligt har lært at køre, og som maaske ogsaa har daarlige Vogne, kører for hurtigt,

ja, saa gaar det galt. Men saa maa man se at komme dette Uvæsen til Livs paa anden Maade. Der er noget urimeligt i at fastholde en Hastighedsgrænse paa 50 km, naar vi ved, at hvor Vejene er i Orden, og hvor Udsigt ogsaa er, som den bør være, kører man med de Vogne, vi nu har til Raadighed, faktisk lige saa sikkert med en Fart paa 70 og 80 km. Hvis der kunde ske en Graduering, burde det ske saadan, at Hastighedsgrænsen burde stige med Vognens Ydeevne; men jeg ser ikke, om det er muligt at gøre dette. Jeg havde i Sommer Lejlighed til at se paa Motorkørsel, ikke saa helt lidt, i England. Og naar det ærede Medlem Hr. Knud Hansen i sin første Tale sagde, at i Lande, hvor der var ringe Bebyggelse og store Afstande, kunde de store Hastigheder tillades, men ikke her, hvor der er saa tæt bebygget, kom jeg uvilkaarlig til at tænke paa Bebyggelsen mellem London og Brighton, hvor jeg i Sommer selv var med i Biltrafik. Paa denne Strækning talte vi f. Eks. et Sted, hvor vi holdt stille i 10 Minutter, af Motorvogne af alle Arter, som kørte forbi os, 250 paa 10 Minutter, og der skete ingen Færdselsulykker. (*Jensen:* Det er ikke noget Bevis). Det er dog et Bevis mod den Opfattelse, at de store Hastigheder kun kan være tilladt, hvor der ikke er tæt Bebyggelse. Thi mellem London og Brighton er der næsten lige saa tæt bebygget som herfra til Roskilde.

F. K. Madsen: Den højtærede Justitsminister havde Ret, naar han i sin Forelæggelsestale sagde, at denne Sag vilde sikkert bringe Lidenskaberne i Bevægelse. Det har allerede vist sig nu igennem de Talere, der har talt, at Lidenskaberne er kommet i Bevægelse. En Del af de ærede Talere har i høj Grad beskæftiget sig med Kørehastigheden. Jeg kan give de ærede Talere Ret, der har sagt, at naar man paa en lige Vej og ad de gode Landeveje, som vi har, sætter Farten op, betyder det selvfølgelig ikke meget, om Hastigheden er 50 eller 60 km. Naar det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen siger, at man kan gaa op til 70 og 80 km, er det vel ogsaa de lige Veje, han tænker paa; hvor man kører i Sving, skal man jo være meget forsigtig med at køre med saadan Hastighed.

Men i mangfoldige Lande har man ingen Hastighedsbegrænsning, og det blev sagt forleden, at det kun er en 3—4 Lande, der har Hastighedsbegrænsning. Nu har jeg bragt i Erfaring, at f. Eks. i Sverige, hvor man ikke har Hastighedsbegrænsning, er Ulykkerne blevet færre, efter at man har